

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI

SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

DOSĂR NR. .../.../2005

DECIZIE NR. .../R/C

Ședința publică din ... 2005

Curtea compusă din:

Președinte: ..., președinte secție

Judecător: Ingrid Mariana Grosanu

Judecător: ... Stănișor

Grefier: ...

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești reprezentat prin procuror Ion Chirețu.

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de

cu sediul în Rm. Vlcea, cu CIB. I.

în baza sentinței nr. .../CAF din ... 2005, pronunțată de Tribunalul

Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul .../CAF/2005.

La apelul nominal, făcut în ședința publică a răspuns intimata Vlcea prin consilier juridic ..., lipsă fiind recurenta.

Procedura legal îndeplinită.

Recursul legal timbrat cu taxă judiciară de timbru în sumă de ... lei și timbru judiciar de 1500 lei.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reprezentantul intimatei cât și cel al parchetului, având pe rând arătat că nu mai au cereri de formulat.

Curtea constată recursul în stare de judecată și acordă cuvântul intimata, solicitându-se pune concluzii și asupra următorului aspect, întrucât era în măsură, instanța să judece fondul cauzei atâta timp cât nu s-a contestat pe cale administrativă.

Reprezentantul intimatei solicită respingerea recursului ca să rămână în vigoare decizia și a sentinței ca legale. Apreciază că instanța să judece fondul cauzei câtă vreme nu se soluționase recursul contestativ.

Reprezentantul parchetului pune concluzii de respingere a recursului ca nefondat. Precizează că nu se putea soluționa pe fond cauza de către instanță atâta timp cât DGFP nu o soluționase administrativ.

CURTEA:

Constată că prin cererea formulată la _____ 2005, _____ a solicitat în contradictoriu cu D.G.F.P. Vâlcea anularea deciziei de impunere _____ din _____ 2004 și a raportului de inspecție fiscală și, în consecință, rambursarea sumei de _____ lei, reprezentând TVA. În subsidiar, reclamanta a arătat că în măsura în care se apreciază că nu se poate soluționa fondul cauzei, să se dispună anularea deciziei nr. _____ /2005 și obligarea pârâtei la soluționarea contestației.

În motivare s-a arătat că, în mod nelegal reclamantei nu i s-a acordat dreptul de deducere TVA, deși documentele întocmite îndeplineau cerințele legii. Decizia prin care i s-a refuzat acest drept și raportul de inspecție fiscală au fost atacate de reclamantă cu contestație, a cărei soluționare a fost suspendată, motivat de faptul că se fac cercetări penale în cauză, deși acestea nu au legătură cu pretențiile deduse judecătii.

Prin sentința nr. _____ / _____ /2005, Tribunalul Vâlcea a respins contestația reținând pe de o parte, că facturile în terenul cărora se solicită deducerea de TVA nu au completate toate rubricile din formular, iar vânzătoarele sunt fie o firmă fantomă, fie nu pot dovedi autenticitatea și realitatea operațiunilor efectuate, iar pe de altă parte că, sub aceste ultime spectre, se fac cercetări penale.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs reclamanta criticând-o pentru motive încadrabile în dispozițiile art.304 pct.9 Cod pr.civilă, respectiv:

- nici o dispoziție legală nu prevede obligativitatea completării acturii fiscale cu mențiunile la care se referă raportul de inspecție, iar mențiunile obligatorii, potrivit Legii nr.345/2002 și Legii nr.571/2003, au fost omise. Nu există, așadar, nici o rațiune pentru care să se refuze deducerea de TVA;

- în ceea ce privește suspendarea dispusă de pârâtă ea nu este în concordanță cu dispozițiile Codului de procedură fiscală, deoarece mențiunile considerate ca obligatorii nu fac obiectul cercetării penale.

Examinând criticile formulate se constată că ele sunt fondate în sensul ce se va arăta mai jos.

În cauză, având în vedere cererea de rambursare TVA formulate de reclamantă, s-a întocmit un raport de inspecție fiscală nr. _____ / _____ / _____ 2005.

nu este îndreptătită la deducerea de TVA pentru achizițiile de motorină din lunile iulie și august 2004, de la S.C. S.R.L. Sibiu și S.C. S.R.L. Olt (f.18).

Împotriva acestora reclamanta a formulat contestație a cărei soluționare este de competența D.G.F.P. Vâlcea.

Cu ocazia verificării s-a pronunțat decizia nr. /2005 (f.7-11) în sensul suspendării soluționării contestației, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

Acțiunea adresată instanței vizează practic două aspecte: fie soluționarea în fond a pretențiilor reclamantei, fie aprecierea ca fiind greșită suspendarea și trimiterea cauzei pentru continuarea judecării de către organul administrativ.

Verificând, cu prioritate, acest aspect ce ține de o excepție de procedură, se apreciază că susținerea recurente-reclamante este întemeiată.

Astfel, potrivit art.169 și urm.din Codul de procedură fiscală, împotriva actelor administrative fiscale se poate formula contestație, care este cale administrativă de atac, iar soluția pronunțată asupra ei poate fi atacată în instanța de contencios administrativ (art.182).

Prin Lege specială s-a prevăzut așadar o cale administrativă de verificare a actelor fiscale și numai apoi dreptul persoanei nemulțumite de a se adresa instanței de judecată.

Câtă vreme contestația formulată nu a fost soluționată de către organul competent, instanța nu poate, decât cu încălcarea unor norme procedurale și prin lipsirea părților de o cale de atac, să verifice pretențiile reclamantei sub aspecte asupra cărora organul administrativ jurisdicțional nu a pronunțat.

Pentru aceste considerente se impune, așadar, admiterea recursului și casarea, în baza art.312 Cod pr.civilă, a hotărârii criticate.

În ceea ce privește suspendarea pronunțată prin decizia nr. /2005, se apreciază că aceasta este greșită.

În conformitate cu dispozițiile art.178 lit.a din Codul de procedură fiscală se poate dispune suspendarea soluționării contestației dacă au fost constatate organele în drept cu privire la existența săvârșirii unei infracțiuni a căror constatare ar putea influența soluția ce se poate da în procedură administrativă.

În cauză, indiciile privind săvârșirea unor infracțiuni se referă la activitatea a două societăți comerciale de la care reclamanta pretinde că a achiziționat bunuri, respectiv infracțiuni la care se referă dispozițiile Legii nr. 199/1994, republicată.

Dreptul reclamantei însă, nu depinde de concluzia ce se va adopta în cauza cercetării penale, el stabilindu-se numai în raport de respectarea sau

nu a dispozițiilor Legii nr.571/2003 -- privind Codul fiscal, cu ocazia achiziționării de mărfuri.

Față de această apreciere se reține că, în cauză, nu sunt incidente dispozițiile art.178 lit.a din Codul de procedură fiscală și, de aceea, se impune anularea deciziei nr. /2005 și trimiterea cauzei la organul administrativ jurisdicțional, pentru soluționarea contestației.

În ceea ce privește pretențiile din acțiune ce țin de aspecte de fond invocate de reclamantă, așa cum s-a arătat mai sus, ele nu pot face obiectul cenzurii judecătorești în această fază procesuală, așa încât vor fi respinse ca premature urmând ca, eventual, să fie valorificate după parcurgerea etapei administrative.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Admite recursul declarat de

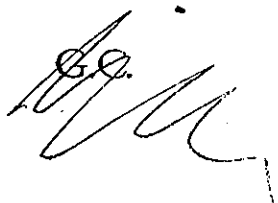
cu sediul în Rm.Vâlcea, str. nr. , jud.Vâlcea, împotriva sentinței nr. /CAF, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, la 2005, intimată fiind D.G.F.P. Vâlcea.

Modifică sentința în sensul că admite în parte acțiunea și anulează decizia nr. / .2005, emisă de D.G.F.P. Vâlcea.

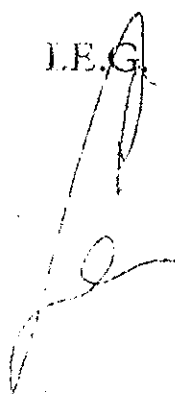
Trimite dosarul pentru soluționarea contestației la D.G.F.P. Vâlcea.

Respinge celelalte pretenții ca premature.
Irevocabile.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 16 septembrie 2005, la Curtea de Apel Pitești - Secția comercială și de contencios administrativ.



I.E.G.



D.S.

Grefier,

Red.G.C.
EM/4 ex.
23.09.2005
jud.fond.A. Gheorghe